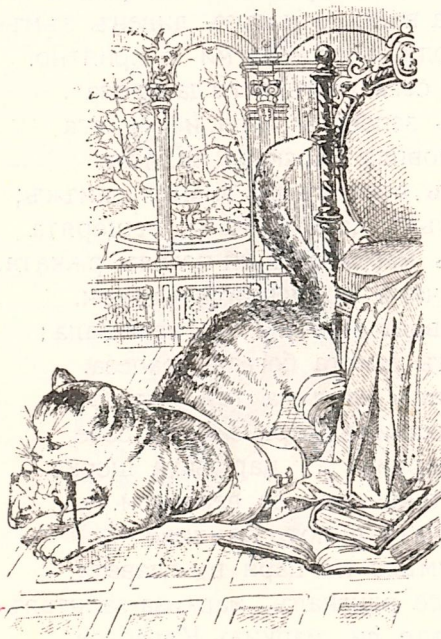

Че си можалъ на всичко да ставашъ.
 Съ очитъ си самъ искамъ да видя
 Това чудно, невидѣно чудо.
 — „Истина е, — рекълъ людоедътъ, —
 Ейсегичка самичекъ ще видишъ“.
 Туй катъ рекълъ, на лъвъ се прѣвърналъ.
 Котакътъ се толкова уплашилъ,
 Че макаръ и съ чизми на краката.
 Съ единъ скокъ се на покрива хвърлилъ.
 Людоедътъ смѣешкомъ отново
 Отъ лъвъ страшенъ пакъ людоедъ станалъ.
 Плахо слѣзналъ при него котакътъ,
 Па му казалъ: „Бихъ искалъ да зная,

Дали можешъ ти звѣрченце малко,
 Катъ напрімѣръ мишченце да станешъ“?